

På den baggrund finder Justitsministeriet ikke, at der er grundlag for at etablere en ordning med registrering af samtlige værger med henblik på, at statsamtet automatisk kan få kendskab til, at en værge er død.

Spm. nr. S 2653

Til justitsministeren (1/7 97) af:

Sonja Albrink (CD):

»Kan ministeren bekræfte, at den nuværende registerlov virker hindrende for politiets arbejde i indsatsen mod rockerkriminalitet, og vil ministeren i bekræftende fald overveje en lempelse af registerlovgivningen, så politiet kan få det fornødne værktøj til bekæmpelse af rockerkriminaliteten?«

Begrundelse

I politiets arbejde med bekæmpelse af rockerkriminaliteten gøres mange observationer, som er nyttige i opklaringen af allerede begået kriminalitet, den præventive indsats mod eventuel fremtidig kriminalitet og opklaringen af senere begået kriminalitet. På baggrund af den gældende registerlovgivning kan politiet ikke lovligt registrere en lang række oplysninger på edb, men alene på traditionelle kartotekskort. Den dag, det bliver relevant at søge i de foretagne registreringer, er søgningen meget arbejdstidskrævende og derfor ofte ikke en realistisk mulighed.

Hvis derimod registreringerne var foretaget på edb, ville man hurtigt kunne søge eventuel relevant information og hurtigt komme videre i efterforskningsarbejdet.

Svar (10/7 97)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Til brug for besvarelsen af spørgsmålet har Justitsministeriet anmodet Rigspolitichefen om en udtalelse.

Når denne udtalelse foreligger, vil ministeriet vende tilbage til sagen.

Spm. nr. S 2700

Til sundhedsministeren (7/7 97) af:

Addi Andersen (CD):

»Vil ministeren oplyse begrundelserne for at opkræve et begyr på 50 kr. ved registrering af livstestamenter og samtidig oplyse, hvor mange personer der indtil nu har oprettet et livstestamente, hvor mange af de personer, som har indsendt livstestamente, der har fortrudt på grund af registreringsgebyret, hvilke forventninger man har til størrelsen af besparelser i sundhedsvæsenet, fordi der fra en række borgere er foretaget et fravalg af behandling i forbindelse med livstestamenter, og hvad administrationen af gebyropkrævningen koster?«

Begrundelse

Oprettelsen af et livstestamente betyder, at den enkelte kan frasige sig udsigtsløs behandling, hvis det ønskes. Det må antages at medføre en mindsket forespørgsel efter behandling og dermed en besparelse i sundhedsvæsenet, og at de sparede ressourcer i stedet kan komme andre til gode. Samtidig er det en stor beslutning for de fleste at bestemme sig for at sige nej tak til livsforlængende behandling, hvis man kommer i den situation, at man f.eks. er uafvendeligt døende. Livet er dog noget, som de fleste sætter meget højt.

Det stillede spørgsmål skal derfor ses i lyset af, at når et livstestamente både giver bedre mulighed for at prioritere de begrænsede ressourcer i sundhedsvæsenet og er en stor beslutning for den enkelte, så er det ikke helt passende, når Sundhedsministeriet åbenbart sætter værdien af det liv som borttestamenteres så lavt, at man skal betale et gebyr for at kunne få sundhedsvæsenet til at modtage det.

Svar (17/7 97)

Sundhedsministeren (Birte Weiss):

I forbindelse med indførelse af reglerne om livstestamenter i 1992 vedtog Folketinget at opkræve et gebyr for registrering af livstestamenter, idet oprettelse og drift af registersystemet ville betyde offentlige merudgifter. Det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at beløbet forudsattes at være i størrelsesordenen 50 kr.